

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Біолого-технологічний факультет

**Кафедра ветеринарії, гігієни та розведення тварин ім. В.П. Коваленка
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених**

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА
УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»
ПРИСВЯЧЕНІ 81-й РІЧНИЦІ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ДОКТОРА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ, АКАДЕМІКА АКАДЕМІЇ НАУК ВИЩОЇ
ШКОЛИ УКРАЇНИ, ЗАСЛУЖЕНОГО ДІЯЧА НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ,
КАВАЛЕРА ОРДЕНІВ «ЗА ЗАСЛУГИ» ІІІ СТУПЕНЯ ТА
СВЯТОГО КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА**

ВІТАЛІЯ ПЕТРОВИЧА КОВАЛЕНКА

**23 вересня 2021 року
м. Херсон**

так і низьких температур. Вологе повітря в поєднанні з низькою температурою викликає великі тепловтрати. Негативно впливає на організм і недостатня вологість, ріст курчат сповільнюється, перо стає сухим, курчата - скуйовдженими [3].

Одним із шляхів покращення росту і розвитку курочок є використання режимів переривчастого освітлення. Його застосування дозволяє не тільки значно скоротити витрату електроенергії, але і збільшити прирости та збереженість птиці, поліпшується конверсія корму.

Список використаної літератури:

1. Свечин Ю.К. Прогнозирование продуктивности животных в раннем воз-расте. *Вестник сельскохозяйственной науки*. 1985. №4. С. 103-108.
2. Зон Г. Чи варто застосовувати комплексні вітаміно-амінокислотно-мінеральні добавки птиці? *Агробізнес сьогодні*. 2012. №14(237). С.5-9.
3. Кочиш И.И. Селекция в птицеводстве. М.: Колос, 1992. 272 с.

УДК 636.3

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТОНІНИ ВОВНИ З ПОКАЗНИКАМИ ПРОДУКТИВНОСТІ ВІВЦЕМАТОК ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Чернова Т.В., здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня

Корбич Н.М., к. с.-г. н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет»

Вівчарство дає багато видів продукції, серед яких найціннішими є вовна, смушки, овчина, м'ясо і молоко. Основним завданням вівчарства є збільшення виробництва вовни, м'яса та молока.

Дослідну частину роботи проведено на вівцематках різного віку таврійського типу асканійської тонкорунної породи.

Метою роботи було встановлення взаємозв'язку між тониною вовни та основними показниками вовнової та м'ясної продуктивності у вівцематок різного віку таврійського типу асканійської тонкорунної породи для використання одержаних результатів у селекційно-племінній роботі з породою.

Відповідно до мети роботи поставлені такі завдання:

- скомплектувати дослідні групи: вівцематки віком до 4 років (I дослідна); вівцематки віком від 4 до 6 років (II дослідна); вівцематки віком старше 6 років (III дослідна);
- провести аналіз основних показників вовнової та м'ясної продуктивності;
- встановити взаємозв'язок між тониною вовни та основними показниками вовнової та м'ясної продуктивності дослідних тварин;

У роботі одним із завдань було проведення аналізу показників продуктивності, зокрема, живої маси, настригу немитої та митої вовни.

Показники живої маси вівцематок II дослідної групи (вік від 4 до 6 років) склали 62,61 кг, що на 7,45 кг, або 11,89 % більше, ніж у тварини I (вік до 4 років) та на 1,07, або 1,7 %, ніж у тварин III (вік старше 6 років) дослідної групи.

За нормативними вимогами жива маса вівцематок асканійської тонкорунної породи тварин I класу не повинна становити менше 50 кг, класу еліта 55 кг. За даними таблиці можна стверджувати, що жива маса всіх дослідних вівцематок мала значно вищі показники, ніж вимагають нормативні стандарти до породи для тварин I класу та класу еліта, з першою групою різниця становила 0,16, II групою – 12,61 кг, або 22,97 % та III групою – 6,54 кг, або 11,89 %.

За коефіцієнтом мінливості жива маса характеризується як середньомінлива ознака, коефіцієнт мінливості знаходиться в межах 11,72-14,61 %. Це показник за яким можна вести стабілізуючий відбір і який має побічне значення у виході тваринницької продукції.

У роботі було також проведено аналіз індивідуального розподілу дослідних вівцематок за живою масою. Встановлено, що коливання живої маси в першій дослідній групі знаходилися в межах 43-72 кг, II групи – 43-80 кг та III групи – 49-83 кг. Із чого можна зробити висновок, що чим більший вік тварин, тим вищі показники живої маси.

Найвищі показники настригу немітої вовни відмічено у тварин I дослідної групи – 6,78 кг із незначною перевагою над тваринами II групи на 0,16 кг, або 2,3 %. Різниця між тваринами I та II групи склала 0,23 кг, або 3,39 %. Різниця між II та III групою відповідно становила лише 0,07 кг. За коефіцієнтом мінливості (15,95-19,32) дана ознака характеризується як високо мінлива, тобто має складану генетичну природу і залежить від впливу генетичних факторів та факторів середовища.

За виходом митого волокна значної різниці між дослідними вівцематками не встановлено. Проте найвищі показники відмічено у тварин II дослідної групи – 58,02 5%, що на 0,24 % більше порівняно з вівцематками I групи та на 0,97 % – III групи. Як і жива маса, так і вихід митого волокна характеризується як середньомінлива ознака, тобто яка має лише побічне значення у визначенні виходу тваринницької продукції, зокрема, вовнової.

Незважаючи на те, що більший вихід митого волокна був у вівцематок III дослідної групи, вищий настриг митої вовни мали тварини I дослідної групи, який склав 3,91 кг, що на 0,07 кг, або 1,7 % більше, ніж у тварин II дослідної групи та на 0,12 кг, або 3,1 %, ніж у тварин III дослідної групи.

Встановлено нормативні дані за настригом митої вовни для вівцематок асканійської тонкорунної породи – тварини класу еліта – 2,8 кг, I класу – 2,5 кг. Настриг дослідних вівцематок значно перевищує вимоги до тварин класу еліта асканійської тонкорунної породи. Так,

різниця з I групою склала 1,11 кг, або 39,6 %, II групою – 1,04 кг, або 37,1 % та III групою – 0,99 кг, або 35,3 %.

Встановлено, що найвищий показник настригу митої вовни зафіксовано в III дослідній групі – 5,4 кг, найнижчі показники відмічено у вівцематок I та II груп – 2,47 кг. Коливання настригу митої вовни у I дослідній групі знаходилися в межах 2,47-5,23 кг, II групи – 2,47-5,22 кг та III групи – 2,71-5,4 кг.

За даними вище наведеної таблиці можна зробити наступні висновки. За тониною вовни дослідних вівцематок значної різниці не виявлено. Тонина вовни знаходилася в межах 22,94-23,02 мкм, що відповідає 64 якості вовни.

За стандартними вимогами вовна вівцематок асканійської тонкорунної породи повинна мати 64-60 якість, тобто вовна дослідних вівцематок відповідає стандартним вимогам до породи.

За довжиною вовни вищі показники було отримано в II групі вівцематок, які становили 10,87 см, що на 0,15 см, або 1,3 % більше, ніж у тварин I дослідної групи та на 0,24 см, або 2,2 %, ніж у вівцематок III дослідної групи. Таким чином найнижчі показники природної довжини вовни відмічено у тварин III дослідної групи, віком старше 6 років. Це можна пояснити, що з віком інтенсивність росту зменшується, відповідно і зменшується довжина вовни.

Основним завданням роботи було визначення взаємозв'язку тонини вовни з основними показниками вовнової та м'ясної продуктивності. Встановлено, що кореляційний зв'язок між тониною вовни і живою масою всіх дослідних груп характеризувався як позитивний низький і коливався в межах 0,03-0,2. Це говорить про те, що для поліпшення даних ознак потрібно вести незалежний відбір.

Аналогічні результати одержані і за настригом немитої вовни, коефіцієнти кореляції становили 0,1-0,15., виходом митого волокна 0,08-0,12, настригом митої вовни 0,08-0,21 та довжиною вовни 0,1-0,27.

Якщо порівнювати кореляційні зв'язки між дослідними групами то встановлено, що значної різниці між ними не виявлено і всі показники кожної ознаки коливалися в межах одної градації низької (до 0,4) та середньої (0,4-0,5).

Висновок. Між тониною вовни та настригом немітої та митої вовни, виходом митого волокна, довжиною вовни встановлена позитивна низька кореляція із коливанням значення в межах 0,03-0,27. За цими ознаками бажано вести незалежний відбір, тому що для них характерний незначний зв'язок, що не вплине на покращення відразу декількох показників.

УДК 636.5.082

ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНИХ СВІТЛОВИХ ПРОГРАМ ДЛЯ ЯЄЧНИХ КУРЕЙ

Чихун К.А., здобувач освіти біолого-технологічного факультету
Ведмеденко О.В., кандидат с.-г. наук, доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет

Світло — найважливіший екзогенний фактор, що впливає на будь-який живий організм, і особливо птахів. Розуміння і грамотне управління цим чинником є невід'ємною і найважливішою частиною технології вирощування всіх напрямів яєчної і м'ясної птиці. Регулюючи освітлення, готують птицю до того режиму роботи, який найбільш прийнятний для певної технології. Використання режимів переривчастого освітлення при вирощуванні та утриманні птиці робить істотний вплив на нервову, ендокринну, статеву системи, її продуктивність і якість продукції. Всі складові світлових режимів: фотоперіод, освітленість та її інтенсивність, характер випромінюваного світлового потоку, зміна тривалості